

Beslut i faderskapsmål om DNA-undersökning med hjälp av vävnad från en avliden och begravd person

[2023-12-12] Högsta domstolen

Högsta domstolen har i ett faderskapsmål beslutat att en DNA-undersökning ska få genomföras med hjälp av vävnad från en avliden och begravd person. Domstolen har vägt in att barnet har ett starkt intresse av att få kännedom om sin identitet och sitt ursprung.

En person som väckt talan om att en viss man skulle fastställas vara hans far presenterade bl.a. en DNA-släktutredning utförd av ett privat bolag som stöd. Mannen avled för mer än 25 år sedan. Tingsrätten avslog faderskapstalan. Domen överklagades till hovrätten, som beslutade att en rättsgenetisk undersökning av humanbiologisk vävnad från den avlidne mannen skulle genomföras. Några av mannens släktingar motsatte sig en sådan undersökning och överklagade beslutet.

Högsta domstolen har fastställt beslutet om rättsgenetisk undersökning. Hänsyn har tagits till att den som söker sin identitet och sitt ursprung har ett starkt intresse av att få ökad klarhet om faderskapet. Det har vägts in att det i detta fall har saknats andra möjligheter att få fram uppgifter som kan läggas till grund för prövningen av faderskapsfrågan. Barnets intresse har ansetts väga tyngre än det intrång eller men i övrigt som DNA-undersökningen innebär i förhållande till den frid som bör tillkomma den avlidne eller för något annat motstående intresse.

Målnr: Ö 93-23